

forsikring, var saa lidet, at det var ganske umuligt at klare sig dermed i en Arbejdsløshedsperiode. Der er gjort forskellige Forsøg paa ved frivillig Forsikring at supplere Arbejdsløshedsforsikringen, men jeg anser dette for uheldigt. Jeg anser det for et Gode baade for Kasserne og for Samfundet, at Arbejdsløshedsforsikringen er af en saadan Størrelse, at den svarer til sin Opgave at holde Nøden borte fra den arbejdsløse, naar Arbejdsløsheden indtræder.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg paa det varmeste anbefale Lovforslaget og takke den højtærede Minister, fordi Lovforslaget er fremkommet i den Form, hvori det foreligger.

Sven: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige den højtærede Minister Støtte til Udskydelsen af Revisionen af de i Lovforslaget omhandlede Bestemmelser. Hvorvidt man imidlertid skal udsætte den endelige, reelle Revision til 1. December 1923, turde derimod være et Spørgsmaal. Naar man sætter en Frist inden 1. December, er Fristen overholdt, naar et Lovforslag først fremsættes den 30. November. Man gør sig da naturligt det Spørgsmaal, om det ikke var rimeligt, at der blev givet en rimelig Tid til at undersøge Spørgsmaalet. Overhovedet er det et Spørgsmaal, om Forholdene ikke vil have trukket sig saa meget i Lave i Løbet af nogle Maaneder, at man allerede ved Udgangen af nærværende Rigsdagssamling kunde optage Spørgsmaalet om en reel Revision af de paagældende Bestemmelser til Overvejelse. Jeg skal da, for saa vidt angaar dette Punkt, tage en Reservation, idet selvfølgelig Formuleringen i Lovforslaget inden 1. December 1923 ikke udelukker, at man allerede langt tidligere fremkommer med Forslag til endelig Revision.

P. Munch: Jeg kan paa det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget.

Fibiger: Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvad Grunden er til, at Medlemmerne af „Kristeligt dansk Fællesforbund“ ikke kan faa deres Arbejdsløshedskasse anerkendt og derved faa Del i Statens og Kommunens Tilskud, samt bede Ministeren søge dette Forhold ordnet saaledes, at disse Folk kan blive ligestillet med andre, naar de er arbejdsløse. Hidtil er det ikke lykkedes at faa denne Arbejdsløshedskasse anerkendt, trods velvillige Ud-

taelser fra de forskellige Ministre i de sidste 4—5 Aar. Jeg drager Sagen frem her, fordi jeg gerne vil have Klarhed over, om Vanskeligheden maaske ligger i Lovens Affattelsesform.

Jønson: Hvad der er sket siden Vedtagelsen af den gældende Arbejdsløshedsforsikringslov, er af den Art, at man kunde have ventet, at den højtærede Indenrigsminister havde fremsat Lovforslag om Ændringer i den bestaaende Lov og ikke om Udskydelse af Revisionen. Det er en Kendsgerning, at Forholdene har udviklet sig saaledes, at dette at være arbejdsløs er blevet et Erhverv; der er Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, som hellere end gerne vilde bestille noget, men ikke kan komme til det, fordi der intet Arbejde er.

Jeg har søgt Oplysninger om Forholdene for mit eget Fags Vedkommende. I dette Fag er der en hel Del af dem, som man regnede for første Klasses Arbejdere, og som tidligere aldrig var uden Beskæftigelse, der nu i de senere Aar er ude af Stand til at finde Beskæftigelse. I 1913 importeredes der for godt 1 Mill. Kr., navnlig fra Tyskland og Østrig, af Varer, der bruges i dette Fag; men efter de Oplysninger, jeg har faaet, og som er autentiske, er der i 1920 importeret for godt 4 Mill. Kr., og Oplysningerne for sidste Halvaars Vedkommende viser ogsaa Stigning. Naar man importerer saa store Mængder, er det givet, at der ikke bliver tilstrækkeligt Arbejde til os selv. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette Fag i de nærmeste Dage kommer til at henvende sig til Regeringen i Anledning af den store Arbejdsløshed; Arbejderne og Arbejdsgiverne er enige om, at denne Arbejdsløshed ikke kan afskaffes, uden at man griber ind overfor den kolossale Import. Og i andre Fag er Billedet det samme. Hvis vi vil have Arbejde her i Landet, er vi nødt til at foretage Skridt, som kan bevirke, at vi selv kommer til at fabrikere de Varer, vi skal forbruge; vor Industri og vort Haandværk er væsentlig baseret paa Landets eget Forbrug, køber vi Varerne færdige i Udlandet, faar vore Arbejdere intet at bestille.

Det maa kræves, enten at der ydes de arbejdsløse en Understøttelse, der er stor nok til, at de med Familie kan leve for den, eller at der skaffes de arbejdsløse Arbejde. I de sidste Dage er Tallet af arbejdsløse steget, mest i de ikke faglærte Arbejderes Række. Det forekommer mig, at Staten maa gribe ind; man kan skaffe